

[Svend Aage Jensby]

Så skal jeg med hensyn til fængslingsbestemmelsen i forslaget sige, at det er ganske korrekt, som ministeren nævner, at det er ikke nogle tanker, som er grebet ud af luften. Det er taget fra betænkningen om anholdelse og varetægt, hvor man foreslog nøjagtig sådan en bestemmelse først og fremmest møntet på indbrudskriminalitet. Der kan være sket meget i de sidste 20 år, og der er sket meget, bl.a. at behovet for denne fængslingsbestemmelse er forøget ganske voldsomt. Det er så hermed også et svar til hr. Tom Behnke, som jeg havde opfattelsen af for kort tid siden havde forladt politiskolen.

Forholdet er det i dag, at hvis politiet anholder en indbrudstyv, der kommer ud fra en villa, og han tilstår – det må han nødvendigvis – bliver han løsladt. Der findes ikke i den gældende lovgivning nogen fængslingsbestemmelse. Der er ingen flugtfare, der er ikke i gerningsmandens fortid noget, der tyder på, at han vil fortsætte sin kriminalitet, der er heller ingen opklaringshensyn, der kan begrunde fængsling, og dermed er efter den gældende lov fængsling udelukket.

Men det, udvalget i sin tid sagde, var: Det kan være nødvendigt, hvor politiet fanger nogen på fersk gerning – og det er jo det, der ligger i ordene »under udøvelsen« – hvis man har mistanke om, at den pågældende ved anvendelse af en særlig fremgangsmåde osv. har begået tilsvarende lovovertrædelser, at man får en kort tid til at sammenligne med andre gerningssteder, afhøre om disse andre forhold. Men det kan man ikke i dag, hvis han tilstår det ene indbrud, han bliver taget i.

Jeg har fra Ugeskrift for Retsvæsen og andre oplysningskilder et utal af disse eksempler, og jeg håber, ministeren, som jo i anden sammenhæng er min chef, måske fra politikredsene kunne indsamle oplysninger om de situationer, jeg har i tankerne, hvor man anholder på fersk gerning og må løslade. Disse mennesker kommer ud og fortsætter deres aktiviteter. De siger: Der sker ingenting. De bliver simpelt hen ikke revet ud af en kriminel cyklus. Derfor siger vi, at det kun skal være syv dage, så kan vi få de sociale myndigheder kørt ind på sporet og gøre andre ting, så vi kan få opklaret en seriekriminalitet. Det er det, der ligger bag det.

Det, hr. Holger Graversen sagde med strafammerne, har jeg sådan set svaret på. Det er

jo overhovedet ikke det, sagen drejer sig om. Det drejer sig om fra samfundets side at markere en særlig afstandtagen til bestemte former for forbrydelser.

Så vil jeg sige til hr. Tom Behnke med hensyn til begrundelsen for de syv dage – det fører for vidt at komme ind på det, den kan hr. Tom Behnke læse meget mere om i betænkningen om varetægt – at det næppe skulle være for at fremskynde sagsbehandlingen, at man satte fristen så hårdt, men fordi disse kyndige mennesker, der afgav den betænkning, dengang skønnede, at syv dage var nok til at opklare seriekriminaliteten.

Hr. Lysholm Christensen var inde på, at hvis vi bare kunne gøre noget for alle narkomanerne, var alle problemer løst. Det vidner i den grad om en mangel på erkendelse af livets realiteter. Det er jo desværre andre end narkomaner, der begår indbrudstyveri, og det er meget, meget ofte organiseret. Og jeg må sige, at jeg støtter fuldstændig det, der lægges op til med en hårdere indsats over for hæleriforbrydelserne. Man skal altså også bare være klar over, at mange, mange hælere får deres sager afgjort med betingede domme, så det præventive i det – jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal sige til det.

Så vil jeg vende mig kort – for tiden nærmer sig, hvor jeg skal slutte – til det, ministeren i øvrigt lægger op til i handlingsplanen. Vi skal have styr på volden herhjemme. Vi skal også have styr på vores økonomiske kriminalitet, for den tager til med de indre grænsers opløsning osv., og samtidig skal vi have styr på dette her. Vi kan ikke opfylde den plan, som der her lægges op til. Politiet kan ikke følge den. Det kan man gøre et stykke tid og med nogle få. Vi kan ikke tage alle ud og holde dem under observation.

Så der er altså behov for også at prøve at se på andre elementer, og det var det, vi håbede på at vi også under udvalgsbehandlingen kunne få lidt forståelse for.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Det, der fik mig herop, var hr. Svend Aage Jensbys udtryk om, at vores afvisning af de to forslag kunne opfattes som en bestemt holdning.